

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXIII. — Izdan in razposlan dne 8. julija 1884.

112.

Državna pogodba od 5. maja 1884,

med Avstro-Ogerskim in Saskim o nekaterih železnocestnih stikih na avstro-saski deželni meji
(blizu Kraslic, Moldau [Mulde], Reitzenhain in Johann-Georgenstadt).

(Sklenena v Draždanih dne 5. maja 1884, po Njegovem c. in kr. apostolskem Veličanstvu pritrjena na Dunaji dne 9. junija 1884, v pritrdilih izmenjana v Draždanih dne 14. junija 1884.)

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

dajemo na znanje in poročamo:

Bodoč da je med Našim pooblaščencem z ene, in pooblaščencem Njegovega Veličanstva kralja saskega zarad nekaterih železnocestnih stikov na avstrijsko-saski meji deželni pri Kraslicah, Johann-Georgenstadt in Grobu dne 5. maja 1884 bila v Draždanih sklenena in podpisana državna pogodba, slovoča tako le:

(Slovenisch.)

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski in Njegovo Veličanstvo kralj saski, želeč med obojim državnim ozemljem obstoječe železnocestne zveze v zmislu sosednega prijateljstva še dalje dopolniti, sta v napravo dotičnega dogovora imenovala pooblaščenca, namreč:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski, Svojega kamernika

barona Gabriela Herbert-Rathkeal,
izrednega poslanca in pooblaščenega ministra na kraljevskem saskem dvoru,

Njegovo Veličanstvo kralj saski Svojega državnega ministra za finance
barona Leonce Könneritz,

katera sta podavši drug drugemu svoji v pravem redu najdeni pooblastili, dodelila se o naslednjih točkah:

Člen I.

Cesarsko-kraljevska avstrijska in kraljevska saska vlada sta se domenili, da hočeta dopustiti in pospeševati železnocestni zvezi, namreč:

1. od Falknova na Kraslice v Klingenthal in
2. od Groba na Moldau v Bienenmühle.

Člen II.

Ker je dalje v porazumu obeh visokih vlad nadaljšnja železnocestna zveza med Avstro-Ogerskim in Saskim, namreč uže v členu V državne pogodbe od 29. septembra 1869 v misel vzeta železnocestna zveza od Homutova, odnosno od Krime na Reitzenhain v Marienberg izvedena, zedinili sta se visoki stranki pogodnici v tem, da se s pričujočim dogovorom uredijo tudi vzajemni odnošaji, kateri se podajó iz obstanka le-te železnocestne zveze.

Člen III.

Delo kosa na avstrijskih tleh ležečega železnocestne zveze imenovane v členu I, šte. 1, izročeno je izklj. privilegirani družbi Buštegarske železnice na temelji dopustne listine od 30. oktobra 1873 in kos od Falknova do Kraslic je uže dodelan in javni službi preoddan.

Kos, ki ga je na saskih tleh od Klingenthala do avstro-saske meje še izvesti, izdelala kraljevska saska vlada o državnem trošku, in sicer čim hitreje se bode moglo, ter se dodelana železnica istodobno z avstrijskim stičnim kosom, ko se ta dokončá in službi izročí, a zadnji čas do 31. dne decembra 1885 dovrši in v vršbo oddá, in ta rok se naloží tudi družbi Buštegarske železnice za dovršbo njenega kosa od Kraslic do avstro-saske meje.

Člen IV.

Koncesija za delo in vršbo na avstrijskem ozemlju ležečega kosa v členu I, pod št. 2 imenovane železnocestne zveze od Groba v Bienenmühle dala se je c. kr. priv. družbi Praško-Duhcvske železnice z dopustno listino od 23. de-

cembra 1882 ter tej družbi ob enem naložila dolžnost, železnocestni kos najdalje v dveh letih, od podeljene koncesije računeč, dodelati in v službo oddati.

Kos, ki ga je na saskih tleh od meje do Bienenmühle izvesti, izdelala kraljevska saska vlada o državnem trošku in sicer čim hitreje se bode moglo, takó, da se železnica kar je mogoče hitro dokonča in v službo oddá.

Člen V.

Stični kosi od Kraslic in od Klingenthala do avstro-saske meje naj se v oziru na medkolesno širino, na vršbene uredbe in vozila tako, kakor se je uže zgodilo pri železnocestni zvezi od Krime v Reitzenhain, imenovane v členu II, naredé po soglasnih tehničnih pravilih takó, da bodo vozila vzajemno mogla brez ovire prehajati z železnice na železnico.

Vozila, katera je ena izmed visokih vlad pogodnic preskusila, bodo se na stičnih v ozemlju druge ležečih, sem spadajočih kosih železnice brez vnovičnega preskusa pripuščala.

Člen VI.

Točka, kjer bode železnica od Kraslic v Klingenthal prestopala mejo, naj se z vkupno razpravo po obojestranskih komisarijih določi, kakor se je to gledé mejnega prestopališča pri železnocestni zvezi od Groba v Bienenmühle, ki jo je še izvesti, in pri uže obstoječi zvezi od Krime v Reitzenhain uže zgodilo.

Člen VII.

Vršba na železnicah v členih I in II imenovanih bode se menjala:

- a) gledé železnocestne proge od Falknova na Kraslice v Klingenthal v menjalni postaji, katera se napravi na saskem ozemlju blizu Klingenthala s tem, da se obstoječi kolodvor raztegne;
- b) gledé železnocestne zveze od Groba v Bienenmühle v mejni in menjalni postaji, katera se na avstrijskih tleh neposrednje na meji pri Veltavicah napravi;
- c) gledé proge od Homutova, odnosno od Krime na Reitzenhain v Marienberg, na Reitzenhainskem kolodvoru, ležečem v saskem ozemlju.

Za tega delj prepustí kraljevsko-saska uprava državnih železnic poslovršbo železnocestnega kosa, ki se naredí na saskih tleh, od mejne in menjalne postaje Klingenthalske do deželne meje družbi Bušegradske železnice, katera družba je prevzela tudi poslovršbo na kosu v saskem ozemlju ležečem od deželne meje do vkupne mejne in menjalne postaje blizu Reitzenhaina.

Mejne in menjalne postaje blizu Klingenthala, Moldave in Reitzenhaina uredijo se po načelih veljajočih na dotičnem državnem ozemlju.

Naredba za dajanje znamenj (signalov) po železnocestnih kosih ležečih na saskih tleh do Klingenthala in v Reitzenhain naj bodo soglasne z naredbami, ki se odobrijo na to stran za stične kosove ležeče na avstrijskih tleh, gledé katerih ima poslovršbo družba Bušegradske železnice.

Člen VIII.

O tanjih uvetih v poprejšnjem členu ustanovljenega prepuščenja poslovršbe v oziru na kos od meje do mejne in menjalne postaje pri Klingenthalu, in tako tudi o povračilu, katero bode za to dajati kraljevski saski upravi državnih železnic, pridržuje se domenek le-te uprave z družbo Bušegradske železnice.

Takisto so tudi tanji uveti prepuščenja poslovršbe gledé kosa od meje do mejne in menjalne postaje pri Reitzenhainu in soporabe le-tega kolodvora za Bušegradsko železnico in o zameni, ki se ima za to dajati lastniku železnice, uže soglasno v red djani po dotičnih domenkih med obojostranskimi železnocestnimi upravami.

Prav tako bodo udeležene železnocestne uprave ukrenile med sabo pod pridržkom odobrenja svojih dotičnih vlad tudi dogovor o soporabi kolodvorov Klingenthalskega in Moldavskega in o posebni zameni, ki jo bode za to dajati lastnikom, odnosno koncesijonarju.

Ako bi se ne naredil dogovor, bosta se visoki vladi pogodnici porazumeli zastran porabe tujih stičnih kosov deželne ceste, zastran soporabe imenovanih skupnih mejnih in menjalnih postaj in zastran povračila v obeh odnošajih dolžnega ter bodo dotičnim železnocestnim upravam merodajna ona ukazila, katera se izdado na podlogi tega porazumka.

V kolikor se ne napravijo, odnosno niso uže napravile s privolbo obeh visokih vlad med udeleženiimi železnocestnimi upravami drugačni zmenki, bode poslovršbo na tujih stičnih kosovih vodeča, odnosno prevzemajoča družba Bušegradske železnice imela dolžnost, o svojem trošku na se vzeti pravoredno vzdržbo v vršbo izročenih železnocestnih kosov z vso pritiklino in z obnovami vred, kar jih bode po saskih upravnih načelih potreba, in enakšno vzdržbo njej v izključno porabo izročenih delov kolodvornih vkupnih mejnih in menjalnih postaj v Klingenthalu in Reitzenhainu. Gradivo potrebno za vzdržbo vrhnjega dela stičnih kosov bode kraljevska saska uprava državnih železnic družbi Bušegradske železnice na zahtev oddajala po trošku, kakeršnega bode sama imela. Napravno glavnico, ki je bila na omenjene stične kose potrošena ter se izkaže, bode družba Bušegradske železnice obrestovala kraljevski saski upravi državnih železnic z letnimi po pet od sto od dne začete poslovršbe počenši, dočim je dolžna napravno glavnico za objekte, katere se ji na menjalnih postajah izključno prepusté, s plačili v gotovih novcih odriniti.

Isto dolžnost vzdržbe in gotovega poplačila potrošene in izkazane napravne glavnice prevzema kraljevska saska uprava državnih železnic gledé kolodvornih delov vkupne mejne in menjalne postaje Moldavske, kateri se njej izključno prepusté.

Resnično potrošene in prav izkazane napravne troške kolodvornih delov, ki jih v imenovanih mejnih in menjalnih postajah udeležene železnocestne uprave vkupno rabijo, bode dolžna, izimši gori omenjeni slučaj drugečnega zmenka med udeleženiimi železnocestnimi upravami, gledé kolodvorov pri Klingenthalu in Reitzenhainu družba Bušegradske železnice, a gledé kolodvora Moldavskega kraljevska saska uprava državnih železnic povrniti v gotovih novcih upravi, katera je stavbo zvršila, vsaka po svojem deleži po meri porabe, a v dvojbi vsaka

po polovici. Kateri predmeti naj se štejejo za vkupne, pridržuje se posebni domentitvi med udeleženiimi upravami.

Troške, ki jih jima od vzdrževanja teh vkupno rabljenih predmetov uprava vzdržujoča jih, povrne ji druga uprava po deleži, kateri pride na-njo.

Troške, kateri zadenejo kraljevsko sasko upravo državnih železnic gledé mejnih in menjalnih postaj Klingenthalske in Reitzenhainske in c. kr. priv. Praško-Duhcovsko železnico gledé mejne in menjalne postaje Moldavske od dolžnosti prevzete po členu X te pogodbe narediti in vzdrževati stavbine (uradne prostorije in stanišča) za colno upravnstvo tujega deželnega ozemlja, mora uprava tujih stičnih kosov povrniti s tem, da potrošeno napravno glavnico v gotovih novcih poplača.

Pod napravno glavnico v zmislu tega člena razumevati je samo res potrošene novce, ne vračunjuje ni kakih troškov za dobavo novcev niti kursnih izgub.

Zgornja določila naj se uporabljajo tudi na dopolnilne in razširjalne stavbe, ako bi katera postala neogibno potrebna.

Ako bi se med dotičnimi železnocestnimi upravami ne doseglo soglasje v tem, so li res take dopolnilne in razširjalne stavbe neogibno potrebne, ali pa sploh v tem, kako gre uporabljati določila tega člena, dolžne bodo iste podvreči se razloki obeh visokih vlad, ki jo ukreneta po vzajemnem porazumku.

Člen IX.

Na progi v clenu I, pod št. 1 navedene železnocestne zveze od Falknova na Kraslice do Klingenthala postavi se za zdaj od vsake izmed obeh strani po ena mejna colnija, in to z avstrijske strani v Kraslicah a sè sasse strani v Klingenthalu z odpravnimi oblastmi, ki so razmerom prometa ustrezne ter naj bodo kolikor je moči enakšne, kar pa ne brani, ako bi se pozneje tako dogovorili obe visoki vladi, zložiti obojostranska colno-odpravna urada v en sam urad.

Tako v postaji Krasliški kakor v menjalni postaji Klingenthalski naj, kar je potrebno za colnijsko odpravo blaga, katero se v imenovanih postajah na železnico oddaje, da bode vvažano v ozemlje sosedne države, colni organi le-te države narejajo ter naj se isti organi za tega del ob določenih delovnikih in sicer za zdaj najmanj po dvakrat na teden na prej imenovani sosedni postaji pošiljajo.

Na Moldavski mejni postaji ustanovi se v dosego svrhe, omenjene v členu VIII trgovinske pogodbe med avstro-ogersko monarhijo in nemškim cesarstvom od 23. maja 1881, od vsake strani po ena mejna colnija z odpravnimi oblastmi, ki ustrezajo potrebam prometa, odnosno zloži se ena z drugo v eno colnijo.

V mejni in menjalni postaji Reitzenhainski naposled bosta colno službo opravljala ondukaj, od obeh strani ustanovljena, v en urad zložena colno-odpravna urada.

Visoki vladi pogodnici izrekata, da jih je volja, oblasti prej imenovanih colnij raztegniti, kakor tudi število odpravnih dni v tednu za blago v Kraslicah

in Klingenthalu na železnico oddajano pomnožiti, čim in v kolikor bi to vsled večjega prometa potrebno bilo.

Člen X.

Tisti železnocestni upravi, katera je po pričujoči pogodbi dolžna dotični mejni kolodvor postaviti, naj dotična vlada naloži dolžnost, ako se ne napravi z odobrenjem obeh visokih vlad drugačen domenek med udeleženiimi colnimi in železnocestnimi upravami, izvesti in vzdrževati stavbine za mejne colnije po členu IX ustanoviti se imajoče, kakor tudi za napravo colnim uradnikom potrebnih, istim odkazati se imajočih stanišč ali za preodkaz primernih takih v najem vzetih stanišč skrbeti, a nasproti ji pristoji odškodovanje na to stran v členu VIII ustanovljeno in uprava, ki plačuje to odškodovanje, dobiva najmovni odbitek uradnikov, kateri jih zadeva po določilih domovinske dežele, ako se jim dadó službena stanišča.

Obojstranski colni upravi ne bosta dolžni dajati nikake odškodbe za uradne prostorije in vkladališča, ki se jima odkažejo na kolodvorih Krasliskem in Klingenthalskem.

Družba Bušegradske železnice bode imela dolžnost, dodeljevati služnikom obojstranskih colnih uprav, hodečim opravljat uradna dela, v tej pogodbi namisel vzeta za kolodvora Krasliški in Klingenthalski, da se bodo po železnocestnem kosu od Kraslic do Klingenthala zastoj vozili.

Vrhi tega bosta se obe visoki vladi, kolikor gre za nove stavbe, bodi uradnih, bodi prebivatnih prostorij, držali tega načela, da je dotične zahteve utesnjevati na mero neogibne potrebe.

Člen XI.

Vsa tanja določila v uredbo omenjenih v zgornjem členu in vseh drugih razmerov obojstranskih colnij in gledé naredeb potrebnih za obojstranske colne interese in pa gledé formalitet colnijskega pregledovanja in odpravljanja potniške prtljage in pa blaga vvažanega in izvažanega pridržujejo se posebni ustanovitvi po poverjenikih obojstranskih colnih uprav.

V pospeh prometa obveljá pri tem vsaka po postavah danih v obeh državah dopustna polakšica in uprostitev ter si obe visoki vladi vzajemno zagotovljata, da se z železnicami, o katerih se tukaj govori, ne bode postopalo neugodnej nego se postopa s katero koli v vnanjo deželo držečo železnocestno progo.

Člen XII.

Določila, katera med visokima vladama pogodnicama uže veljajo ali se še kdaj dogovoré gledé zvrševanja policije tičeče se potnih listov in tujcev potujočih po železnici, bodo se uporabljala na železnocestne zveze, ki so predmet tej pogodbi.

Uradne oblasti, ki se dadó cesarsko-kraljevskim avstrijskim policijskim uradnikom v mejnih postajah Klingenthalski in Reitzenhainski, in kraljevsko-saskim policijskim uradnikom na mejnem kolodvoru Moldavskem, ustanové se s posebnim domenilom med obema visokima vladama.

Dotična razprava naj se gledé železnocestnih zvez, omenjenih v členu I, najpozneje tri mesece pred odprtjem poslovršbe po dotičnih železnicah začné in kolikor bode moči pred zatetkom vožnje popolnem doženó.

Člen XIII.

Uredba poštne in telegrafske službe na železnocestnih zvezah, ki so predmet te pogodbe, pridržuje se posebnemu domenilu med obojstranskimi poštnimi in telegrafskimi upravami.

Ako se vsled tega domenila menjanje poštne prometa preloži tudi na menjalne potaje Klingenthalsko in Reitzenhainsko, bode družba Buštegradske železnice imela dolžnost, po kosih med mejo in omenjenima postajama izvajati v prid cesarsko-kraljevske avstrijske poštne uprave iste storitve, katere one po koncesiji ima gledé kosov ležečih na avstrijskih tleh.

Člen XIV.

Polna vrhovnost deželna ostaja izključno pridržana gledé železnocestnih kosov ležečih na avstrijskem ozemlju Njegovemu Veličanstvu cesarju avstrijskemu, kralju českemu itd. in apostolskemu kralju ogerskemu, a gledé kosov ležečih na saskih tleh Njegovemu Veličanstvu kralju saskemu.

Člen XV.

Ne krateč vrhovno-vladarske in nadzorne pravice visokih strank pogodnic nad železnocestnimi kosi, kateri ležé v njunih ozemljih, in o poslovršbi dotični ostaje izvrševanje višje nadzorne pravice nad železnocestnimi upravami, katere vodijo poslovršbo, sploh oni vladi, v katere ozemlji iste stolujejo.

Člen XVI.

Železnocestna policija bode se pod nadzorom oblastev v to v vsakem državnem ozemlju pristojnih po propisih in načelih veljajočih za vsako ozemlje vršila v prvi vrsti po uradnikih one železnocestne uprave, katera na dotičnem kosu poslovršbo vodi.

Člen VII.

Državljeni ene izmed visokih strank pogodnic, ki jih železnocestne uprave namestijo pri poslovršbi kosa ležečega na ozemlju druge stranke, ne izstopajo vsled tega iz zveze podložnosti do svoje domovinske dežele.

Vendar naj se — kolikor bode le mogoče — mesta lokalnih uradnikov, razven kolodvornih načelnikov, telegrafskih in novce pobirajočih uradnikov, podeljujejo domačim državljanom.

Visoki vladi obrekata ena drugi, da se v službo, odnosno v kako delo vedoma ne bodo privzemali za službo v zmislu pričujoče pogodbe opravljano na

ozemlji druge stranke taki uradniki, služabniki in delavci, kateri so bili obsojeni zaradi navadnih hudodelstev in pregreškov, zaradi tihotapstva ali kakega težkega dohodarstvenega prestopka.

Vsičiharni uradniki brez razločka kraja, kjer je kdo nameščen, podvrženi so službeni in disciplinarni oblasti svoje nadstojee uprave, a v ostalem zakonom in oblastvom one države, v kateri stanujejo.

Državni upravi domovinske dežele uradnikov in služabnikov službujočih na vnanjih železnocestnih kosih in mejnih kolodvorih, kateri stojé v vnanji deželi, pridržujejo se vendar:

1. Preiskave proti omenjenim uradnikom in služabnikom
 - a) zaradi kake nesreče in poškodbe, katero so na železnici oni zakrivili zane-marivši svoje službene dolžnosti, in
 - b) zaradi vseh hododelstev ali pregreškov, katere bi bili oni storili proti domo-vinski državi; kakor tudi

2. v oziru na grajansko (civilno) pravosodje

- a) uravnavanje ostalin (zapuščin) onih uradnikov in služabnikov,
- b) ukrepanje o konkursih, ki jih je odpreti nad njihovim imenjem, in pa rav-nanje teh konkursov, kar pa ne brani inozemskemu, z ozirom na stanovišče omenjenih uradnikov in služabnikov pristojnemu pravosodnemu oblastvu pognati poseben konkurs nad onim delom takega imenja, kateri se nahaja na vnanjem državnem ozemlji.

Obe visoki vladi določita oblastva, katera naj to pridržano sodno oblast zvršujejo.

Zgornja določila naj se uporabljajo tudi na ono tujezemsko osobje, katero službuje na železnocestnem kosu Mittelgrund-Dečín z obema imenovanima kolo-dvoroma vred.

Člen XVIII.

Odobrenje voznih črtežev in tarif, ki jih vršbo vodeča železnocestna uprava postavi za kose na saskem ozemlji ležeče železnocestnih zvez od Kraslic do Klingenthala in od Krime v Reitzenhain, pridržuje se cesarsko-kraljevski avstrij-ski vladi; vendar naj se tarife za železnocestne kose, ležeče na obojestranskih tleh, ustanavljajo po enakih načelih.

Obe visoki stranki pogodnici se zavezujeta, ter hočeta prizadevati si in paziti,

1. da se na vsaki v tej pogodbi obravnavanih železnic in njih neposredstve-nih zveznih prog kolikor bode moči ustrezno vlakom meječih železnic za vožnjo ljudi napravita najmanj po dva vlaka vsak dan v obojno mer in za vožnjo blaga da se uredi onoliko vlakov, kolikor jih bode za prevoz istega potreba, in pa da se drugovrstna vršbena ukazila uravnajo tako, kakor zahteva promet;

2. da direktnim ekspedicijam v prevažanju ljudi in blaga o prehodu z že-leznic navedenih v členih I in II na meječe železnocestne kose, ako bi ena železnocestna uprava rekla, da je v pospeh prometa tahih direktnih ekspedicij treba, druga uprava kolikor je v tem udeležena, ne bode ugovarjala.

V ostalem naj se pogodbeni določila, katera v oziru na polajšanje vzajemnega železnocestnega prometa vsak čas veljajo med Avstro-Ogerskim in nemškim cesarstvom, torej zdaj sosebno določila členov XV do vštverno XVIII trgovinske pogodbe od 23. maja 1881 med Avstro-Ogerskim in nemškim cesarstvom, dokler le-ta trgovinska pogodba veljavna ostane, uporabljajo tudi na železnocestne zveze, katere so predmet te pogodbe.

Člen XIX.

Obe visoki vladi pogodnici se zavezujeta ter hočeta prizadevati si in paziti, da se za železnocestne proge, ki so predmet pričujoči pogodbi, vselej, kadar bi ena ali druga od uprav stikajočih se železnic menila, da je za javni promet potrebno, postavijo tarife blaga z direktnimi vozninami vsaj za tiste vrste blaga, katere so v dotičnih odnošajih najnavadnije.

Uprava kraljevsko-saskih državnih železnic bode — pod uvetom enakšnega postopanja s strani avstrijskih železnic, katere so udeležene pri dotični tarifi — v teh slučajih, ako prejemna in oddajna postaja biva na njenih progah, k večjemu polovico v direktnih prometih med Avstro-Ogerskim in Saskim navadne odpravnine zaračunjala in tedaj, kadar blago njene proge samo prejde dalje voženo, zadovoljevala se s pristojbino še dalje znižano, predpoklada je enakšno vzajemnost.

Takisto uprava kraljevsko saskih državnih železnic pod uvetom, če se bodo udeležene avstrijske železnice držale vzajemnosti, pri obveljavi direktnih tarif za blago na Moldau v onih odnošajih, v katerih je Moldavsko železnico po načelih navadnih v direktnem železnocestnem prometu med Avstro-Ogerskim in nemškim cesarstvom šteti za upravičeno do konkurencije, ne bode vračunjala večjih enotnih postavkov, nego se kdaj s sasse strani vračunjajo gledé enakih prometnih odnošajev in voženih stvari pod enakimi uveti, kadar se odpravljajo čez druga prehodišča sasko-avstrijske meje.

Kar se tiče čez Klingenthal idočega blagovnega prometa postaje Krasliške (*loco*) s postajami uprave kraljevsko-saskih državnih železnic in onstran ležečimi postajami tujih železnic, ustanavlja se v posebnem, da je Kraslice gledé tega prometa v oziru na železnocestne tarife šteti za postajo kraljevsko-sasse uprave državnih železnic.

V tem zmislu bode Kraslice privzemati v vse direktne promete, za katere je moči pokazovati na kako resnično potrebo, kakor Klingenthal in sicer takisto, da ne smejo na kosih kraljevsko-sasse uprave državnih železnic, kakor tudi za kos Klingenthal-Kraslice v oziru na tarife, enotne odredbine in postranske pristojbine mesta imeti nikaki manj ugodni uveti, kakor če bi Kraslice v resnici bile postaja kraljevsko-sasse uprave državnih železnic.

Člen XX.

Cesarsko-kraljevska avstrijska vlada ne bode na poslovršbo kraljevske sasse državno-železnične uprave v mejni postaji Moldavski ležeči na avstrijskih tleh in kraljevska saska vlada ne bode na poslovršbo družbe Buštegardske železnice na železnocestnih kosih od meje do Klingenthala in Reitzenhaina nalagala drugih

ali večjih davščin, nego so te, katere bi sploh utegnile zadevati železnocestno poslovršbo v dotičnih državah v enakšnih razmerih.

Člen XXI.

Določila pričujoče pogodbe bodo tudi v tem slučaju popolnem veljala, ako bi cesarsko-kraljevska avstrijska vlada prevzela poslovršbo ali last na avstrijskih tleh ležečih stičnih kosov od železnic, katere so predmet te pogodbe.

Člen XXII.

Soglasno se priznava, da ima v členu I pod št. 2 te pogodbe navedena železnica od Groba na Moldau v Bienenmühle stopiti na mesto železnocestnega stika (Duhcov-Klingenberg (ali Freiberg), omenjenega v členu II pogodbe od 24. decembra 1870 in da je torej v zgornji pogodbi gledé te poslednjič v misel vzete železnocestne zveze dano obljubo šteti za izpolnjeno.

Nasproti se v zgornji pogodbi obsežene obljube v oziru na železnocestno zvezo med Karlovimi Vari in Johannegeorgenstadt-om v stik z železnico na saskih tleh uže dodelano od Schwarzenberga v Johannegeorgenstadt izrečno potrjujejo.

Kraljevska saska vlada izrekuje, da jo je volja, čim bode naprava avstrijskega kosa prej imenovane železnice zagotovljena, zadobivši privolbo stanovskega zbora kraljevine saske, izvesti potrebno razširjenje postaje Johannegeorgenstadtske, ki bode veljala za vkupno mejno in menjalno postajo in stolico zedinjene colne odprave, in pa stični kos od mejne in menjalne postaje do deželne meje ter pospešiti stvar takó, da se železnica, ako bi se koli dalo, istodobno z avstrijskim kosom dodela in v javno službo izročí.

Ako se napravi omenjena železnocestna zveza, naj se na-njo zmislju primerno uporabljajo določila v pričujoči pogodbi za železnocestni zvezi Kríma-Reitzenhain in Kraslice-Klingenthal ustanovljena.

Člen XXIII.

Pričujoča pogodba naj se z obeh strani po zadobljeni poustavni privolbi zastopstev, ako bi je potreba bilo, predloži v Najvišje odobrenje ter naj se naredi, da bosta o tem izdati se imajoči pritrdilni listini zadnji čas osem tednov po podpisu pogodbe v Draždanih izmenjani.

V poverilo tega sta obojostranska pooblaščenca pričujoči dogovor v dveh soglasnih izdatkih svojeročno podpisala in podpečatila.

V Draždanih, dne 5. maja 1884.

(L. S.) Baron Gabrijel **Herbert-Rathkeal** s. r.

(L. S.) Baron Leonce **Könnneritz** s. r.

To smo pretehtavši vsa določila te državne pogodbe pohvalili in odobrili jo ter obetamo tudi sè Svojo cesarsko in kraljevsko besedo za Sebe in Svoje naslednike, da hočemo isto pogodbo po vsej njenej vsebini zvesto izpolnjevati ter zapovedati, da se izpolnjuje.

V potrdbo tega Smo pričujočo listino podpisali svojeročno ter veleli udariti na-njo Naš cesarski in kraljevski pečat.

Tako storjeno na Dunaji devetega dne junija meseca v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto osemdeset četrtem Našega cesarjevanja šestintridesetem.

Franc Jožef s. r.

Grof Gustav Kálnoky s. r.

Na Najvišje posebno povelje Njegovega cesarskega in kraljevsko apostolskega Veličanstva:

Adolf pl. Plason s. r.,
e. in kr. sekcijski svetnik.

Zgornja državna pogodbo, v katero sta privolili obe zbornici državnega zbora, razglasuje se ter bode veljala za kraljevine in dežele zastopane v državnem zboru.

Na Dunaji, dne 2. junija 1884.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

